

— Тѣзи птички сѣ врабчета, Милчо, отговори бащата. Тѣ всѣка зима оставатъ по нашитѣ мѣста. И не усѣщатъ много студено, защото сѣ облѣчени въ топла и мека перушина. Когато пѣкъ е много студено, тѣ отиватъ нѣкъдѣ на завѣтъ, дѣто не духа вѣтъръ. Тамъ се сгушатъ, допрени едно до друго и се топлятъ. Гладътъ ги накарва само да се повѣдатъ на орлякъ и да търсятъ храна отъ дворъ на дворъ. Така прѣкарватъ у насъ зимата и не помислятъ да бѣгатъ отъ снѣга. Не правятъ така всички птици, напримѣръ: лѣстовичката, славейчето, щъркелътъ и други. Тѣ пѣкъ прѣкарватъ зимата въ топли тѣ страни. Само пролѣтъ *прѣлитатъ* въ нашитѣ мѣста и щомъ застуди пакъ бѣгатъ къмъ югъ на топло. Тѣ сѣ прѣлѣтни птици.

Недѣй мисли, Милчо, че само сивитѣ врабчета се топлятъ така. Има много животни сега въ гората. Но и тѣ не се страхуватъ отъ зимата. Вълкътъ, лисицата, заякътъ и катеричката се топлятъ отъ дебелия си кожухъ. Козината имъ зимѣ става по гѣста и тѣ не усѣщатъ студеното. А мечката заспива въ дупката си зимѣ и чакъ на пролѣтъ се събужда. Както мечката, спятъ прѣзъ зимата още: жабитѣ, змиитѣ, гущеритѣ и всички бубулечки. А като спятъ, тѣ не усѣщатъ зимата. Тѣ се събуждатъ отъ топлината на пролѣтното слънце. Тогава излизатъ навънъ и почватъ да търсятъ храна. А хората да не усѣщамъ зимния студъ. . .

Милчо не дочака баща си да каже, но извика:

— Тѣ пѣкъ се топлятъ въ дебели тѣ си дрѣхи и въ горѣщитѣ стаи.